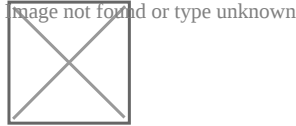

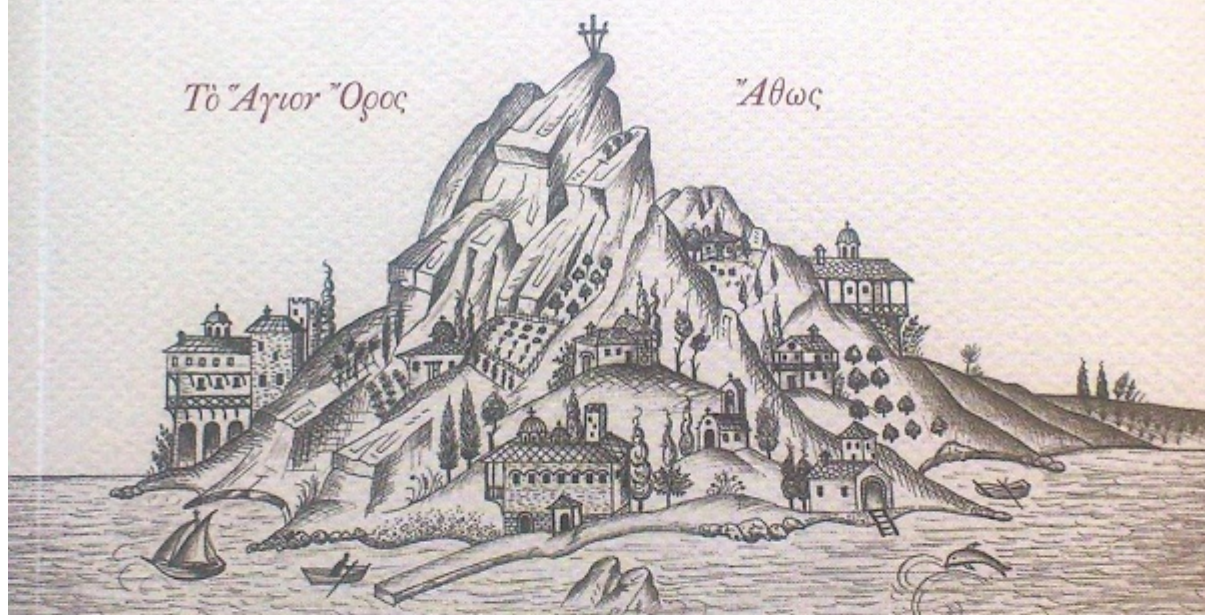
Το Ησυχαστήριο της Σουρωτής βιογραφεί τον Όσιο Παΐσιο (π. Βασίλειος Καλλιακμάνης - Δρ. Πέτρος Παναγιωτόπουλος)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες /
Συναξαριακές Μορφές](#)

Το Ιερόν Ησυχαστήριο του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στη Σουρωτή Θεσσαλονίκης είναι ευρέως γνωστό για την πνευματική σχέση που απέκτησε με την Οσιακή μορφή του Γέροντος Παΐσιου του Αγιορείτου. Στο χώρο αυτό έζησε τις τελευταίες μέρες της ασθένειάς του και εδώ βρίσκει-ται ο τάφος του, τον οποίο επισκέπτονται με βαθιά πίστη χιλιάδες χριστιανοί από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Εδώ και χρόνια, οι αδελφές, εμπνευσμένες και από την πατρική διά-θε-ση προσφοράς του Οσίου προς το Ιερό Ησυχαστήριο, χαρίζουν απλόχερα στους πιστούς τους καρπούς αυτού του μοναδικού συνδέσμου. Οι εκδοτικοί θησαυροί που προσφέρουν εκτείνονται από συγγράμματα του ίδιου του Αγίου, τις καταγεγραμμένες διδαχές του, την επιστο-λο-γρα-φία του, την Ασματική Ακολουθία εις την μνήμην του κ.ά. Και το ση-μα-ντι-κό-τερο, με τη σφραγίδα της εγκυρότητας και της αξιοπιστίας, αφού ό-πως είναι γνωστό, η ευλογία του Οσίου για την έκδοση των λόγων του δό-θηκε στο ιερό αυτό καθίδρυμα.

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΑΪΣΙΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ

ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ
«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»
ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πρόσφατα ήρθε στο φως άλλος ένας νέος πνευ-ματικός καρπός της Αδελφότητας. Πρόκειται για την εκτενή Βιογραφία του αγ. Παΐσιου (*Ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης*, Ιερών Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Βασιλικά Θεσσαλονίκης 2015, σ.σ. 600). Ο όρος *εκτενής* θα μπορούσε να εκληφθεί απόλυτα – μιας και πρόκειται για έργο 600 περίπου σελίδων – αλλά και σχετικά, αφού το εκδοθέν τελικά υλικό επελέγη από ένα σύνολο χιλιάδων σελίδων.

Αναμφισβήτητα, πρόκειται για έναν ερευνητικό άθλο. Οι αδελφές του Ησυχαστηρίου εδώ και πολλά χρόνια αποδύθηκαν σε μια τιτάνια διερεύνηση μέσα στο χρόνο, για να εντοπίσουν και να καταγράψουν τους σταθμούς της ζωής του ιερού πατρός – αλλά μαζί και τις λεπτομέρειες αυτής της πορείας, ώστε να συνθέσουν την κατά το δυνατόν πιστή ατμόσφαιρα κάθε επιμέρους πτυχής της. Έχοντας ως ασφαλή οδηγό τις διηγήσεις και τις κάθε λογής αυτοβιογραφικές αναφορές του ίδιου του Οσίου κατά την προφορική διδασκαλία του προς την Αδελφότητα, συμπλήρωσαν το πολυδαίδαλο παζλ με μαρτυρίες ανθρώπων που τον γνώρισαν και κατά περίπτωση με τις γραπτές πηγές που αναφέρονται στον ίδιο και στα έργα του. Δεν θα ήταν υπερβολή ίσως, αν λέγαμε ότι το αποτέλεσμα του πολυετούς μόχθου τους δείχνει να κατορθώθηκε το απραγματοποίητο. Παρακολουθώντας κανείς αυτήν τη διαδρομή, έχει την αίσθηση ότι τη διηγείται ο ίδιος ο Γέροντας: μοιάζει να παίρνει από το χέρι τον αναγνώστη και να του εξηγεί τους ασκητικούς αγώνες, τους πειρασμούς, τις πνευματικές εμπειρίες, τι πέρασε ο ίδιος, τι σκεφτόταν, πού ήθελε να φτάσει.

Στο κατόρθωμα αυτό είναι αλήθεια ότι συντελεί ένας πολύ κρίσιμος πα-ράγοντας: η γλώσσα του κειμένου. Σε άλλες περιπτώσεις αυτό είναι κά-τι σημαντικό μεν, αλλά σίγουρα δευτερεύον. Εδώ όμως το γλωσσικό ύ-φος της παρουσίασης συνιστά έναν κεντρικό δομικό στοιχείο της. Οι αδελφές πέτυχαν κάτι εξίσου σημαντικό: η ροή του κειμένου να είναι τόσο ανάλαφρη, όσο κι όταν διαβάζει κανείς τα κείμενα του ίδιου του Α-γίου, ή όπως όταν τον άκουγαν όσοι είχαν την ευλογία να τον συνα-ντή-σουν. Με αριστοτεχνικό πράγματι τρόπο κατάφεραν να περά-σουν στο χαρ-τί την ευκολία με την οποία εκείνος χρησιμοποιούσε την καθημερινή γλώσσα και τα σύμβολα του βίου των απλών ανθρώπων, για να πει μεγάλες αλήθειες και να εξηγήσει πώς λειτουργεί η πνευματική ζωή.

Μέσα λοιπόν από τις σελίδες του βιβλίου σκιαγραφείται ατόφια η προ-σω-πικότητα του συγχρόνου μας Αγίου. Ο θεός ζήλος με το οποίο επιδίωξε την προσευχή, την ησυχία και τη νήψη. Το αξεπέραστο χιούμορ του, με τα εύστοχα και εφευρηματικά λογοπαίγνιά του, που συλ-λάμ-βαναν και απέδιδαν με το μοναδικό δικό του τρόπο την πνευ-μα-τι-κή κατάσταση ανθρώπων και συλλογικοτήτων. Τη βαθιά προσωπική σχέση του με το Θεό και τους (άλλους) αγίους της Εκκλησίας μας. Το πνεύμα

δι-δαχής αλλά και μαθητείας που είχε ο Όσιος στα πράγματα του καιρού του. Την πλατιά αφοσίωσή του στην Εκκλησία και στη σημασία της ζω-ντα-νής παράδοσής της. Στους καημούς του για τις τύχες του Γένους και τα παθήματα των συνανθρώπων του.

Πρόκειται στην κυριολεξία για ένα συναρπαστικό ταξίδι, από τα Φά-ρα-σα, με τον νουνό του, Άγιο Αρσένιο τον Καππαδόκη, στην Κόνιτσα, στην ταραχώδη στρατιωτική του θητεία μέσα στις φλόγες του Εμφυλίου, στις πρώτες προσπάθειές ένταξής του σε αγιορείτικες συνοδείες, κελλιώτικες και μοναστηριακές, στο Στόμιο Κονίτσης, στο Σινά, στον Τίμιο Σταυρό της Καλλιάγρας, στην Παναγούδα, στη Σουρωτή. Στα ταξίδια του στην Αυ-στρα-λία, στην Καππαδοκία και στη Θράκη. Στη σταθερή επιδίωξη της ασκη-τικής μόνωσης και στην ανάλωσή του υπέρ του πάσχοντος πλησίον. Στον τρόπο με τον οποίο δεχόταν την κακοπάθεια για τον εαυτό του και ταυτόχρονα συγκατέβαινε και προς τους αδελφούς που είχαν αδύναμο θέλημα. Στην αποτύπωση της κορύφωσης των κακοπαθειών, η οποία γινόταν συνήθως πηγή μετοχής θείων εμπειριών. Στη μέριμνά του για τη θεραπεία της αδυναμίας των ανθρώπων. Στη λεβεντιά με την οποία υπέμεινε τη σωματική του ασθένεια. Κοντολογίς, στην άρση του Σταυρού του Κυρίου.

Για όποιον δεν γνωρίζει πολλά για τη μορφή του μακαριστού εν Οσίοις Γέροντος, το κείμενο είναι ένας πολύτιμος οδηγός. Αλλά και για όποιον έχει ήδη πληροφορηθεί περί της προσωπικής του ιστορίας, της διδασκαλίας και του βίου του, το βιβλίο είναι εξίσου ωφέλιμο: προσφέρει το πλαίσιο εκείνο που είναι απαραίτητο να κατανοηθεί η δράση του. Γιατί, κακά τα ψέματα, σε μεγάλη μερίδα του κόσμου ο Όσιος ισοδυ-ναμεί με κάποιον μελλοντολόγο ή θαυματοποιό (στην καλύτερη περί-πτω-ση). Με το έργο αυτό, πιστεύουμε ότι φανερώνεται ξεκάθαρα με ποιο πνεύμα μιλούσε ο Γέροντας, όταν αναφερόταν στην εξέλιξη των πραγμά-των ή η βαθιά του ταπείνωση όταν η προσευχή του συνεργούσε στην πα-ρά-καμψη των φυσικών νόμων για χάρη ενός πλάσματος που ταλαι-πω-ρεί-ται. Κατανοείται ακόμη και η συνεπής παιδαγωγική αρετή της διάκρισης, την οποία είχε ως γνώμονα συμπεριφοράς ο αγιορείτης Άγιος. Γιατί λ.χ. καταλαμβάνεται από ιερά οργή απέναντι στο βλάσφημο σπουδαστή αλλά και γιατί επιδεικνύει σιωπηλό αγαπητικό παράδειγμα στο μέθυσο μονα-χό, για να αναφέρουμε μονάχα δύο από τα πολλά παραδείγματα που πε-ρι-λαμβάνονται στο έργο.

Η φροντίδα του Ι. Ησυχαστηρίου για το αναγνωστικό κοινό εκδηλώνεται επίσης και στη συμπερίληψη α) σημειώσεων, ώστε να γίνουν κατανοητά όλα όσα αναφέρει το κείμενο, β) γλωσσαρίου, για τους αναγνώστες που δεν είναι εξοικειωμένοι με τους μοναστικούς κυρίως όρους και γ) χαρτών, για να υπάρχει μία πληρέστερη εικόνα των τόπων που φιλοξένησαν την ευλογημένη παρουσία του Αγίου. Με αυτόν τον

τρόπο, η έκδοση καθίσταται ιδιαίτερα εύχρηστη για οποιονδήποτε αναγνώστη.

Περιττεύει ασφαλώς να συμπληρώσουμε ότι ένα τέτοιο βιβλίο οφείλουμε να το συστήσουμε ανεπιφύλακτα σε όποιον θα ήθελε να εντρυφήσει σε ένα παράδειγμα ζωής κατά το Ευαγγέλιο και να συνειδητοποιήσει πώς η ευλογημένη παράδοση των αγίων του Θεού φτάνει μέχρι τις μέρες μας. Επιγραμματικά μόνο ας αναφέρουμε, ότι θεωρούμε πως η ποιότητα του περιεχομένου του το κατατάσσει στα επιφανή έργα της ορθόδοξης χαρισματικής θεολογίας και δικαίως το συγκαταριθμεί ανάμεσα στα κλασικά έργα της σύγχρονης χριστιανικής πνευματικότητας.

π. Βασίλειος Καλλιακμάνης, Καθηγητής Α.Π.Θ. - Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Αρχισυντάκτης Θρησκείας